

Fra LaRouche-bevægelsen 2. dec. 2014:

En ny dynamik for fred og udvikling på randen af krig

USA og NATO, under anførsel af de imperiale briter, tager flere og flere provokerende skridt, der fører til en konfrontation med atomkrig med Rusland. Hvad enten de personer, der tager disse skridt, er klar over det eller ej, så truer det med hvert skridt og hver militæraktion i stigende grad med at blive til fuldt optrappet krig. Rusland, som klart forsvarer sig imod fjendtlige »regimeskift«, der er nået helt frem til dets grænser, vil hverken lade sig provokere ind i en krig, eller kapitulere. Dets responser vil være asymmetriske og totalt seriøse.

Briterne har nu direkte tilføjet et forsøg på en eksistentiel trussel mod Kina og har åbenlyst forsøgt at udløse en ny Tiananmen Square-opstand i Hongkong. Dette er et Hongkong, som briterne selv regerede uden demokrati i et århundrede.

»BRIKS-dynamikken« er opstået for at standse dette. Uden denne nye dynamik kunne driften mod krig ikke standses. Men denne nye alliances principper – hurtig økonomisk vækst og produktiv beskæftigelse, nationernes gensidige økonomiske fordel og fremskridt inden for videnskab og rumforskning – kan standse det.

Se på de kinesiske synspunkter om disse ting, som præsident Xi beskrev dem for to dage siden:

»Vi bør være fuldt ud opmærksomme på de internationale spændingers og kampes alvorlige karakter; men vi må også erkende, at fred og udvikling, vor tids underliggende tendenser, vil forblive uforandrede. Vi bør med

skarpsindighed være os den internationale ordens forsatte konkurrencemæssige karakter bevidst: på den anden side må vi erkende, at den retning, som reformeringen af det internationale system tager, vil være uforandret.«

»Vi bør fuldt ud erkende den usikkerhed, der ligger i Kinas naboogmiljøer, men vi bør også indse, at den generelle tendens mod velstand og stabilitet i det asiatiske Stillehavsområde ikke vil ændre sig.«

Dette er USA's allierede, hvis USA kan blive genoprettet i overensstemmelse med sin oprindelige hensigt om gensidig udvikling af et samfund af suveræne republikker – den Amerikanske Forfatnings hensigt. Det sker ikke som en eller anden automatisk udvikling i historiens løb; det afhænger af vore handlinger. Vi må fjerne fra embedet disse usle »ledere« såsom Obama, som ønsker at gå over til regimeskift gennem »farvede revolutioner«, og endda fuldt optrappet krig, mod de nationer, der er allierede med BRIKS. Vi må aktivere et nyt lederskab, som har en forenet hensigt for USA om at tilslutte sig denne »BRIKS-dynamik«.

Lyndon LaRouche udtrykte det således i en webcast-diskussion i går:

»Vi må indse, at USA rent faktisk udgør en meget stor del, i sig selv, af, hvad den nye verdensorden burde være. Men ... det, der foregår med Det britiske Imperiums rolle, er, at vi er i færd med at skabe et pseudo-verdenssystem. Og det er problemet.

Hvis vi, i USA, fjerner Obama og Bush-fyrene og så videre – fjerner den slags beskidt regering – så kan vi uden tøven få en særlig forståelse med disse andre nationer, som i det væsentlige udgør de dominerende træk på planeten – i Asien, Sydamerika osv.

Det, vi derfor må gøre, er, at vi må rydde op i vores eget hus; men vi må også finde ud af, hvordan vi skal relatere

til disse former for 'BRIKS'-nationer, til aftalen mellem Rusland og Kina, osv. – og inkludere USA som et meget vigtigt element i denne kombination af nationalstater.«

Det er vores mission: at standse en konfrontation med atomkrig, før det er for sent.

Helga Zepp-LaRouche: Forbundskansler Merkel leger med i en ny Cubakrise! Har vi intet lært af historien?

30. nov. 2014 – Obamas, Camerons, NATO's, EU's og fru Merkels aktuelle politik er rettet mod ét eneste mål: Putin skal, gennem en politik for regimeskift, jages ud af embedet. Til dette formål bliver der spillet på alle strengene: forsøget på udefra at anstifte en farvet revolution ikke blot i Ukraine, men også i Rusland; en optrapning af sanktionerne og den økonomiske krigsførelse for at ruinere den russiske økonomi med det formål at styrte Putin; en stadig større udvidelse og oprustning af NATO. Kombinationen af alle disse forholdsregler udgør en »Chicken Game«, hvor modstanderen skal bringes til frivilligt at kapitulere, konfronteret med den demonstrerede irrationalitet. Det er en leg med atomkrigens ild, og enden på legen kan blive udslettelsen af os alle.

Den britiske efterretningstjeneste MI6's tidligere

medarbejder, Alistair Crooke, citerede på sin webside Conflicts Forum i denne sammenhæng et af de tre medlemmer af præsident John F. Kennedys krisehåndteringssteam under Cubakrisen, William Polk, som for nylig advarede om, at vi i dag befinder os i nøjagtig den samme eskaleringsspiral som dengang, som kunne føre til en reel krig. Der hersker den samme dynamik som dengang, iflg. Polk: den manglende evne til at indse, hvordan den anden side, i modsætning til os selv, opfatter tingene, afvisningen af at acceptere den andens »sandhed« og hans subjektive oplevelse af historien, eller i det mindste indrømme, at der et eller andet sted derude kunne eksistere en anden »sandhed« end ens egen.

Polk mindede om, at det var udstationeringen i Tyrkiet af de amerikanske Jupiterraketter, som var rettet mod Sovjetunionen og permanent operationsklare og udstyret med atomspræghoveder, som foranledigede Sovjetunionen til at udstationere atommissiler på Cuba til gengæld. Og, ganske i modstrid med den nuværende, gængse fremstilling, tvang USA på ingen måde Krustjov i knæ ved at true med rædsler, men begge sider trak stille og roligt deres raketter tilbage. Tværtimod stod der bag dette amerikanernes erkendelse af, at en yderligere optrapning ville have ført til en atomar udslettelseskrig. Polk advarede indtrængende om, at nøjagtig det samme konfrontationsmønster udspiller sig nu, og at de ansvarlige tydeligvis absolut intet havde lært af denne historie.

Denne Chicken Game ('Hvem er fej?') går ud på, at to biler i rasende fart kører direkte mod hinanden, og den, der først viger, fordi han erkender, at den anden er mere vanvittig, har tabt. Hvis de begge raser videre, har ganske vist ingen af dem tabt prøven på deres mod, med de er trods alt begge døde på stedet.

Netop denne »strategi« blev kritiseret af den russiske udenrigsminister Lavrov den 22. nov. foran Rådet for Udenrigs- og Forsvarspolitik i Moskva. Vesten havde i Ukraine været

fuldstændig for at støtte ekstremisterne og havde således selv forladt deres eget princip om demokratiske valg. Det, der i stedet var kommet ud af det, var denne »Chicken Game« med Rusland for at fastslå, hvis nerver først ville kikke. »Tyrannernes« hensigt skulle være at få Rusland til at blinke først og tvinge det til at acceptere ydmygelsen af russerne og den russisktalende befolkning i Ukraine. Spørgsmålet er, hvor længe Putin og den russiske regering kan holde deres nerver i ro. Først blev alle løfter om ikke at udvide NATO til Ruslands grænser brudt. Der blev anvendt tocifrede milliardbeløb for, med »farvede revolutioner«, at styrte regeringer i Østeuropa, der var venligtsindede over for Rusland eller neutrale, ved hjælp af betalte aktivister – en strategi, som det russiske og for øvrigt også det kinesiske militær i mellemtiden har karakteriseret som irregulær krigsførelse.

Præsident Putin henviste, i sit interview med ARD, til den sande hensigt med EU-associeringsaftalen med Ukraine, nemlig at svække den russiske økonomi gennem den toldfri import af varer fra EU ind i Ukraine (og dermed ind i den russiske toldunion mellem Rusland, Belarus og Kasakhstan): »Det betyder, at alle europæiske varer ganske enkelt via Ukraine ville nå ind i den Russiske Føderations toldområde« – allerede her en tilsigtet økonomisk krig.

Dernæst støttede man på skandaløs måde et nazistisk kup den 21. februar i Kiev, hvor Victoria Nulands yndling »Jats« (Jatsenjuk) blev premierminister. Disse nazisters grusomheder over for den ukrainske befolkning blev ignoreret, og da befolkningen på Krim sluttelig, som en reaktion på alle disse udviklinger, i en folkeafstemning besluttede sig for en tilhørighed til Rusland, lød der farisæiske kor, der siden ikke er ophørt, om, at denne folkeafstemning havde ødelagt retsordningen i Europa. Siden sin tale i Sydney har fru Merkel overtaget et solistparti i denne koropførelse. Da den russiske regering for nylig fremlagde en resolution i FN's generalforsamling, der opfordrede regeringerne til at vende

sig imod forherligelsen af nazi-ideologien og benægtelsen af nationalsocialisternes forbrydelser, var der kun tre stater, der stemte imod – nemlig USA, Canada og Ukraine, mens EU-staterne undlod at stemme! At EU-landene indtager denne holdning er betegnende, men at den tyske regering undlader at stemme i dette spørgsmål, er utilgiveligt og afskyeligt.

Mens en ikke ringe del af den tyske befolkning ikke påtager sig den mentale anstrengelse at danne sig et billede af kronologien i Ukraine-krisen, og hopper på limpinden med de ensrettede mediers anti-Putin-propaganda, så forsvarer andre den mening, at fru Merkel dog i det mindste bør opretholde en dialog med Putin. Men hvad skal man udlede af det?

Frankfurter Allgemeine Sonntagszeitung rapporterede om et dokument om hovedspørgsmål fra Kanslerkontoret, ifølge hvilket Petersborg Dialogen skulle »reformeres« og en ny ledelse indsættes. Såvel formanden for Tysk-russisk Forum, Mathias Platzeck, som den nuværende formand for Petersborg Dialogen, Lothar de Maizière, blev anset for at være for ukritiske over for Rusland. Dermed har Merkel overtaget det standpunkt, som indehaves af kritikere som stedfortrædende chef for Unionsgruppen, Andreas Schockenhoff, parlamentsmedlem for De Grønne, Marieluise Beck, samt flere repræsentanter for NGO'er. I fremtiden måtte dialogen også give rum for en kritisk debat om den russiske politik. Schockenhoff er allerede blevet nævnt som en mulig efterfølger for Maizière.

Hermed er bukken tydeligvis blevet gjort til gartner, for på et arrangement for nylig sagde Schockenhoff foragtligt, som svar på et spørgsmål fra tilhørerne om BRIKS-staternes politik, at den russiske økonomi alligevel står foran kollaps, og at Putin snart vil være forsvundet. Hvis denne koldkrigs-kriger virkelig skulle blive indsat i denne post, ville det være en utilsløret krigserklæring over for Rusland, og det ville da være bedre, hvis Petersborg Dialogen blev lukket ned.

Men nogen forsinkelse tager diverse økonomiske forbund, som

f.eks. Industriforbundet Sachsen 1828, nu ordet og kritiserer sanktioneerne imod Rusland som værende til fare for det tillidsforhold, som det har taget 25 år at opbygge. Så rigtige og vigtige, disse stemmer end er, så kommer de til kort. Tyskland deltager, gennem fru Merkels aggressive politik, i en atomar Chicken Game med Rusland, hvor vi er nået til nogle få minutter i midnat. Et tydeligvis yderligere problem består i, at der denne gang ikke sidder en Kennedy i Det Hvide Hus, men Obama, der netop har fjernet sin forsvarsminister Chuck Hagel fra posten, fordi denne følte sig mere forpligtet over for generalstaben, der er orienteret mod at undgå krig, en over for Det Hvide Hus.

Det, som nu er bydende nødvendigt i Tyskland, er, at vi får en åben og ærlig debat om den strategiske situation og om, hvad vore virkelige interesser er. Den kinesiske præsident Xi Jinpings tilbud til Obama ligger stadig på bordet: at USA og andre vigtige stater samarbejder med Kina og BRIKS-staterne om opbygningen af den Nye Silkevej og en ny, økonomisk verdensorden. Fru Merkel burde enten acceptere dette tilbud og omgående ophæve sanktioneerne mod Rusland – eller også lade sig pensionere.

Kinas præsident baserer udenrigspolitik på det, vesterlændinge kalder 'Den andens fordel'

30. nov. 2014 – Den kinesiske præsident Xi Jinping holdt hovedtalen på en todages konference på højeste niveau den

28.-29. nov. i Beijing, Central Konference om Arbejdet med Relation til Udenrigsanliggender, med en omfattende tale, som baserede hele Kinas udenrigspolitik på det koncept, som af vesterlændinge kendes som »den andens fordel«, og som han helt specifikt definerede over hele rækken af udenrigsanliggender. Her er nogle af de vigtigste citater:

»Med nye opgaver for øje, som bør udføres under nye betingelser, har vi arbejdet hårdt for på en kreativ måde at forfølge Kinas diplomati i både teori og praksis, sætte fokus på den kinesiske drøms globale betydning og berige den strategiske tænkning i forbindelse med fredelig udvikling«, sagde Xi.

»Vi har været fortalere for opbyggelsen af en ny form for internationale relationer, støttet af et win-win-samarbejde, foreslået og fulgt op af en politik for opretholdelse af retfærdighed og stræben efter fælles interesser, og været forkæmpere for en ny vision med fælles, omfattende, samarbejdende og vedvarende sikkerhed.«

»Vi har tilstræbt at opbygge en ny model for relationer mellem store nationer, fremsat og praktiseret en nabopolitik, der udviser venskab, oprigtighed, gensidig gavn og er inkluderende, såvel som også en retningslinje for Kinas relation til Afrika med oprigtighed, levering af resultater, forståelse og velvilje.«

»Vi bør lægge os kompleksiteten af den internationale arkitektur, der er i færd med at udvikle sig, på sinde, og vi bør også erkende, at den voksende tendens hen imod en multipolær verden ikke vil ændre sig.«

»Vi bør være fuldt ud opmærksomme på de internationale spændingers og kampes alvorlige karakter; men vi må også erkende, at fred og udvikling, vor tids underliggende tendenser, vil forblive uforandrede. Vi bør med skarpsindighed være os den internationale ordens forsatte

konkurrencemæssige karakter bevidst: på den anden side må vi erkende, at den retning, som reformeringen af det internationale system tager, vil være uforandret.«

»Vi bør fuldt ud erkende den usikkerhed, der ligger i Kinas naboombudninger, men vi bør også indse, at den generelle tendens mod rigdom og stabilitet i det asiatiske Stillehavsområde ikke vil ændre sig.«

»Vi står fast på vores holdning om, at alle lande, uanset størrelse, styrke og udviklingstrin, er ligeværdige medlemmer af det internationale samfund, og at verdens skæbne bør afgøres af befolkningerne i alle lande. Vi bør opretholde international retfærdighed og, i særdeleshed, forsvare udviklingslande.«

»Vi bør fortsætte med at følge win-win-strategien med at åbne op, og en win-win tilgang til ethvert aspekt af vore eksterne relationer, såsom inden for politiske, økonomiske, sikkerhedsmæssige og kulturelle områder.«

»Vi bør søge andre landes forståelse af og støtte til den kinesiske drøm, som handler om fred, udvikling, samarbejde og win-win-resultater. Det, vi stræber efter, er velfærd for både det kinesiske folk og for folk i alle andre lande.«

»Vi bør håndtere relationer med andre, store lande godt, opbygge en solid og stabil ramme for relationer mellem store lande, og udvide samarbejdet med andre store udviklingslande. Vi bør styrke fællesskabet og samarbejdet med andre udviklingslande, samt den tætte integration af vor egen udvikling og den fælles udvikling af de andre udviklingslande«.

»Vi bør fremme resultatorienteret samarbejde, aktivt fremme bygningen af Det økonomiske Silkevejsbælte og Det 21. århundredes Maritime Silkevej, arbejde hårdt for at udvide forskellige parters konvergerende interesser, samt promovere win-win-samarbejde gennem resultatorienteret samarbejde.«

Xi understregede atter lederskabets forpligtelse over for de to mål for dette århundrede, nemlig fordoblingen af BNP og den personlige indkomst ved 100-året for grundlæggelsen af det kinesiske kommunistparti i 2020, og skabelsen af et moderne, socialistisk land, når Kina fejrer 100-året for grundlæggelsen af det Nye Kina i 2049.

Se: Officielle engelsksprogede weside for Ministry of Foreign Affairs of the People's Republic of China

Foto: Xi Jinping taler på Central Konference om Arbejdet med Relation til Udenrigsanliggender den 28.-29. nov. i Beijing

---

Radio Schiller den 1. december 2014: Kinas "win- win" udenrigspolitik //Ruslands forsvarsforberedelser//Manhat- tan-projektet

Med formand Tom Gillesberg

Fra LaRouche-bevægelsen 1. dec. 2014: LaRouche om ilden fra Prometheus

I en telefonkonference i går med mange af sine nærmeste medarbejdere opfordrede Lyndon LaRouche dem til at komme ud af deres »små, overdækkede vogne« med lokal og regional organisering og gå med i en »forenet organisering« med det, vi gør på Manhattan, som model.

Som svar på et spørgsmål sagde han, at mange af vore folk mister noget af modet, fordi de ikke oplever den form for inspiration fra f.eks. det, vi gjorde med lanceringen af denne Manhattan-intervention i sidste uge. Det er noget, som normalt ikke sker i vores organisation. Sådan noget sker ikke, generelt, i vores organisation. Men vi gjorde det, vi organiserede det, i det væsentlige baseret på dette område. Vi gjorde det; det virkede. Nu breder det sig. Men vi har for mange folk, der hænger fast i konventionelle måder, i gamle vaner, ikke ser fremtiden – som venter på, at fremtiden skal hamre på døren, og de hører ikke denne hamren, og derfor sætter de sig tilbage i stolen.

Men det skete. Hvorfor? Fordi vi gjorde det, eller nogle af vore folk gjorde det. Og de folk, som ikke gjorde det, som ikke tænkte succesfuldt, eller kompetent, fik ikke fat i pointen. De var ikke inspireret; de vidste ikke, hvordan man skulle inspirere. Til en vis grad er selve demoraliseringen kilden til, at en præstation mislykkes. Men dele af vores organisation er nu blevet genoplivet fra den døde tilstand, og det virker. Vores indsats i Manhattan, i denne kampagne for anerkendelse af Hamilton-princippet, som det kommer til udtryk i Manhattan i New York-området: det ændrede tingene. Og vi ser

nu en meget signifikant forandring. Vi ser også virkningen af de områder, der ikke ændrede sig, som stadig går i den samme, gamle retning. Og de taber. Men de taber ikke, fordi samfundet svigtede dem; de taber, fordi de svigtede samfundet. Og derfor må vi have nye former for alarmklokker, som går i gang under folk, som prøver på at sove, altså rent politisk. Og når de forsøger at sove, sætter man alarmklokkerne i gang, og så vågner de. Hvorfor vågner de? Fordi de ikke har noget andet valg.

Vi har skabt en forandring i USA i sidste uge, og det vil blive klart i den kommende periode.

Som svar på en anden intervention tilføjede LaRouche, at folk må forstå, at ethvert individ må være dedikeret opdagelsen af sandheden. Sandheden er derude, og når folk ikke responderer, er det, fordi de ikke erkender sandheden. Måske skyldes det, at de ikke er uddannet til det; måske skyldes det, at de har mistet modet. Men der er ingen undskyldning for det, ingen virkelig undskyldning. De mennesker, der er kvalificeret til at lede samfundet, vil altid lede. De, der ikke leder, var ikke kvalificerede. Hvorfor var de ikke kvalificerede? Fordi de ikke havde engagementet, forpligtelsen. De var ikke helliget opdagelsen af løsningen på, hvad så siden det var for et problem, de var konfronteret med. De ville have nogle andre mennesker til at indgyde dem modet. De var ikke i stand til at respondere på egen hånd. Hvis man vil være leder, må man lede. Men hvis man ikke leder, er man ikke en leder. Og så vil man beklage sig over, at man ikke får lederskabet – fordi man ikke yder det!

Det er det gamle problem: folk er bange. De er bange for at træde frem; de er bange for at opdage visse ting; de er bange for deres nabos mening; de er bange for nogen i deres familie; de er bange for alt muligt. Og de ønsker ikke at forstyrre freden. De vil ikke sætte spørgsmålet på spidsen, tvinge en løsning frem. Det er vores opgave at erkende dette problem; at vi har et stort antal mennesker blandt vore folk, som et

udsnit, som mislykkes. De mislykkes, fordi de ikke er blevet jaget op, eller fordi de har held til at modsætte sig at blive jaget op. Men det er problemet.

Fejlen findes i dem selv. Og det, man må spørge sig selv om, er, hvad er det for en fejl, jeg er ved at begå, fejlen i mig selv, som er undskyldningen for ikke at gøre, hvad vi må gøre. For man nægter at opdage det, der ligger lige foran én. Og man ser det, når folk virkelig tager lederskabet. Det er ikke, fordi de har et eller andet stort talent for viden eller sådan noget; det er, fordi de simpelt hen beslutter, at de ikke vil sidde der som en anden skrubbtudse, der venter på, at solen skal skinne. Jeg forsøger altid at sætte alting i brand; det har jeg aldrig haft problemer med.

Efter at have modtaget en rapport fra New York konkluderede LaRouche sit indlæg i diskussionen ved at beskrive historien om vores seneste interventioner i Manhattan og sluttede med at sige, at vi har skabt betingelserne for at overtage nationens ånd i Hamiltons ånd. Vi havde stor succes, selv om tallene stadig er beskedne. Vi har skabt røre i tingene i en sådan grad, at de ikke kan komme uden om den kendsgerning, at vi har skabt denne intervention. Det, der hviskes, er: »Han har ret! Han har ret!« Vi har ikke vundet noget, på en stor, fysisk måde, men vi har skabt forudsætningerne for at overtage nationens ånd. Så vi har haft en stor succes, ikke, fordi vi har store tal, men fordi vi var i stand til at sætte processen med at ændre farven på situationen, så det går i vores retning, i gang. Det bliver ikke så nemt at få standset dette her. Selv med det, vi med begrænsede midler har gjort, så vil det her stadig være smittefarligt. Og denne smittefare kan gøre, at vi vinder fornyelsen af ånden i USA's forfatning. Sætter den i kraft igen. Og vi vil gøre det. Det er, hvad der foregår omkring New York-spørgsmålet. Og det er årsagen til, at USA vil genoplive verdens nationer.

Den tyske bankier Alfred Herrhausen mindet på 25-års dagen for sit mord

29. nov. 2014 – Mere dækning af mordet for 25 år siden på direktøren for Deutsche Bank, Alfred Herrhausen, den 30. nov. 1989[1], vil forekomme i de tyske, etablerede medier i de næste timer og dage. Dette mord gennem en fjernbetjent bombe, som sprængte Herrhausens bil i luften, da han var på vej til sit kontor, og som den såkaldte tredje generation af »Fraktion Rote Armee«, en fraktion af Baader-Meinhof-gruppen, tog ansvaret for, fandt sted kun to dage efter, at forbundskansler Helmut Kohl havde præsenteret sit ambitiøse 10-punkts program for en økonomisk og politisk integration af de to Tysklande, inkl. et program for udvikling af jernbaner. Herrhausen skal angiveligt have inspireret dette program, men der var også et åbent brev fra Helga Zepp-LaRouche til Kohl, som blev overleveret flere dage før, og som skitserede en storstilet plan for at bringe Øst og Vest sammen (og ikke kun Tyskland) efter at Berlin Muren netop var faldet den 9. november 1989[2], og som indvarslede Jerntæppets fald.

Avisen Frankfurter Rundschau interviewede Hans-Peter Burghof, økonom ved Hohenheim Universitet, og som husker, at Herrhausen var en person ulig de andre bankierer omkring ham, og at især hans forslag til en gældssanering/gældseftergivelse af udviklingslandene mødte stærk modstand, selv inden for Herrhausens egen Deutsche Bank. Burghof siger, at når han nu om stunder hører en tale af den aktuelle direktør for Deutsche Bank, Jürgen Fitschen, får han kuldegysninger op ad ryggraden; så dramatisk har tingene ændret sig, siden tiden med Herrhausens politiske dominans.

Ludwig Poullain, tidligere mangeårige direktør for Westdeutsche Landesbank – den tidl. statsbank i Nordrhein-Westfalen, understregede de samme pointer i et interview med N-TV Tv-netværket og sagde, at havde Herrhausen levet, ville han aldrig nogensinde være slået ind på den vej med »løgn og bedrag«, som investeringsbankierer siden er slået ind på. Investeringsbankpraksis var også meget anderledes dengang, end den er i dag, tilføjer Poullain.

Foto: Alfred Herrhausen (tv) og Helmut Kohl

[1] Se: Frankfurt/Shanghai-udfordringen til London/Hongkong: Et ekko af tysk industri og Alfred Herrhausen

[2] Se: Helga Zepp-LaRouche i anledning af 25-års dagen for Berlinmurens fald

---

Ruslands affyring af Bulava interkontinentale ballistiske missil en succes

28. nov. 2014 – Den russiske flåde affyrede i dag med succes et Bulava interkontinentalt missil. Missilet udgør en del af Ruslands indsats for at modernisere sin atomafskrækkelseskapacitet, konfronteret med NATO's igangværende geopolitiske offensiv mod landet.

Atomubåden Alexander Nevskij affyrede missilet fra en position under vandet i Barentshavet. Missilets sprænghoved nåede sit

mål, et prøvesprængningsområde næsten 5.000 km væk, i Ruslands fjernøstlige Kamtjatka-halvø.

Den russiske flåde har nu tre atomubåde, armeret med Bulava-missilet, af Borei-klassen, hvoraf to ubåde allerede er i aktiv tjeneste. Den tredje ubåd er klar og venter på formelt at blive kommissioneret af flåden. I det hele er der planlagt otte ubåde af Borei-klassen.

Ifølge rapporter i de russiske medier har Bulava en rækkevidde på næsten 5.000 mil (ca. 8.000 km) og har kapacitet til at medføre op til 10 atomsprænghoveder, hvilken ville give missilet evnen til at trænge igennem et missilforsvarssystem.

Fra LaRouche-bevægelsen 30. nov. 2014: Menneskeheden har kun valget mellem to alternativer

Følgende kommentar fra Lyndon LaRouche under diskussioner med medarbejdere i går sætter på en skarp og kortfattet måde fokus på den strategiske situation og vores opgave:

»Vi må foretage et spring, og det er en kendsgerning. Men det er en kendsgerning, som ikke står klart for en masse overfladiske mennesker, der går barfodet rundt på lavt vand. Og det er, at det hidtidige, internationale system er døende, og der er kun to alternativer: generel atomkrig, eller også en form for forening blandt nationer, som vi ser det i BRIKS og lignende fora. Med andre ord, så er den eneste måde, hvorpå man kan bevare samfundet på globalt

plan, er, at det netop er på globalt plan. Hvilket betyder, at man må være dedikeret den kendsgerning, at alle nationer arbejder på en måde meget lig den, hvorpå Rusland og Kina arbejder. Man kan på den russisk-kinesiske alliance måle, hvordan realiteten bliver, og vi er kun et klik fra det resultat.

Med andre ord, [står det klart,] hvis man er mentalt sund og rask: USA, befolkningen i USA, er bankerot, Canada er bakerot, de europæiske nationer, de vesteuropæiske nationer, er bankerot, de er alle sammen bankerot! Og, som den hidtidige form for nationer, kommer de aldrig ud af denne bankerot.

Det, der kommer til at ske, er, at man vil få en form for system som det, BRIKS repræsenterer. Man har et globalt system, med et system for hele verden. Dette verdenssystem vil, med hensyn til sprog og så videre, til dels udvise forskelligartethed. Men den hensigt, som skal opnås, som er, hvad der må opnås, vil føre til større og større forening. Det er, hvad der sker; man kan se denne tendens i Sydamerika nu. Den er langt stærkere der end andre steder. Det, der sker med Rusland og Kina, den russisk-kinesiske relation, er typisk for dette.

Det nuværende system, som tåbelige amerikanere stadig tror på, er døende og venter blot på at blive fejet af bordet.

Vi er på vej ind i et nyt system, hvor menneskeheden vil blive til et forenet system, forenet gennem praksis, ved hjælp af en praksis, som vil afstedkomme dette. Der vil være en skillelinje, hvor der skelnes klart. Der vil stadig være kulturer, nationale kulturer, som kan være unikke og have deres egne, unikke karaktertræk; men de vil alle være en del af den samme form for udvikling, som er i færd med at finde sin generelle forening. Der står vi nu.

Og dernæst, det vi gør i New York, og det vi gjorde i går

aftes med New York, og med forberedelserne til det, går direkte i den retning. Det må vi blive ved med – det er, hvad der foregår. Det er ikke først det ene, og dernæst noget andet. Nu siger vi, at vi går mod et nyt system. For vi må have et tæt samarbejde med vores allierede, Kina, og med andre nationer, som, i princippet, i deres hensigt, er nære allierede. Vi vil gradvist finde en større og større overensstemmelse, mere og mere integration baseret på søgen efter at virkeliggøre nødvendige revolutioner i praktisk fremgangsmåde.

Og vi vil alle blive forenet i Kepler!«

USA skubbede Ukraine ud i borgerkrig, siger russisk viceforsvarsminister

28. nov. 2014 – Den russiske viceforsvarsminister Anatoly Antonov sagde i går til en konference for forsvarschefer i Colombo, Sri Lanka, at Washingtons støtte af det forfatningsstridige kup i Ukraine sidste februar drev landet til randen af borgerkrig.

»Det seneste eksempel på dette [at forfølge USA's dagsorden i tidligere Sovjetrepublikker] er, at Ukraine blev skubbet ud til randen ved at man støttede Maidan [protesterne] og det forfatningsstridige kup«, sagde Antonov. Han tilføjede, iflg. Sputnik News, at de igangværende protester i Hongkong meget ligner Maidan-protesterne i Ukraine og er en advarsel om faren for de såkaldte farvede revolutioner, som »destabiliserer situationen i den ene eller anden region i verden«. Han fremførte, at sådanne protester er organiseret af vestlige,

politiske strateger, som udnytter »socio-økonomiske vanskeligheder, tilstedeværelsen af forskellige konflikter med baggrund i etniske og religiøse spørgsmål. Tilsløret som udbredelse af demokrati smider de populistiske slogans på den folkelige utilfredsheds bål og fremprovokerer masseprotester.«

Antonov angreb også USA's missilforsvarsplaner for Asien. »Washington spiller på teorien om den voksende atomtrussel fra Nordkorea og trækker aktivt lande i regionen ind i gennemførelsen af deres planer for at implementere deres globale missilskjold«, sagde han. Antonov sagde, at Washingtons skabelse af militært potentiale »i væsentlig grad overskrider det niveau, som behøves for at neutralisere eksisterende og potentielle missiltrusler«. Han tilføjede, at »faktisk er USA's globale missilforsvarssystem gearet til at underminere regional og international sikkerhed og er en alvorlig trussel mod det asiatiske Stillehavsområde.«

Antonov talte på indvielsesmødet for de Syd- og Sydøstasiatiske Nationers (SA-SEAN) Forsvarschefer Dialog, med Sri Lankas Forsvarsministerium i Colombo som vært. »SA-SEAN's mål er at fremme regional fred og stabilitet gennem dialog og samarbejde inden for forsvars- og sikkerhedsområderne, at fremme gensidig tillid og fortrolighed gennem større forståelse af forsvars- og sikkerhedsudfordringer, gennemsækelighed og åbenhed, og at bidrage til etableringen af et SASEAN Sikkerhedssamfund«, står der at læse på indlægget på Sri Lankas Forsvarsministeriums webside. Mødet blev åbnet af den srilankanske forsvarschef, og hovedtalen blev holdt af forsvarsminister Gotabaya Rajapaksa.

»Det er vores overbevisning«, sagde Rajapaksa, »at skabelsen af en platform af denne art vil muliggøre en fri og ligefrem udveksling af synspunkter og diskussioner af spørgsmål, der har gensidig interesse. Dette vil være med til at forbedre den inter-militære forståelse og ditto samarbejde i regionen.«

Mødet begyndte i går og fortsætter i morgen (29. nov.).

Fra LaRouche-bevægelsen 29. nov. 2014: Det er BRIKS og New Yorks Win-Win samarbejde vs. Obama og Det britiske Imperiums War-War affolkning

Webcast.

Jason Ross: Goddag. Det er i dag den 28. november, 2014. Jeg hedder Jason Ross, og du ser med på vores faste LaRouchePAC-fredagswebcast. Med i studiet i dag har vi Megan Beets fra LaRouchePAC videnskabsteam og Dennis Small fra Executive Intelligence Review (EIR). I de seneste par dage har vi haft drøftelser med hr. LaRouche, og den respons og diskussion, du vil høre her i aften, vil reflektere dette.

Vi begynder med vores spørgsmål fra offentligt institutionelt hold, der lyder som følger:

»Hr. LaRouche, vi vil gerne høre Deres vurdering af de seneste begivenheder i Ferguson, Missouri. Som De ved, konkluderede storjuryen, at der ikke var grundlag for at rejse tiltale mod den politibetjent, der skød og dræbte en ung, sort mand. Dette resulterede i flere dages optøjer, udkommandering af Nationalgarden og protestdemonstrationer

over hele landet.

Hvordan vurderer De disse begivenheder, og hvordan vurderer De de underliggende faktorer – responsen fra Obamaregeringen, medierne og andre offentlige embedsmænd? Hvad kan man gøre for bedre at håndtere sådanne situationer mellem den lokale ordensmagt og lokalsamfundet i fremtiden?»

Jeg vil gerne bede Dennis Small besvare dette spørgsmål.

Dennis Small: Tak, Jason, og god aften. Det, som hr. LaRouche sagde, var, at hvad vi kunne gøre for bedre at håndtere denne type situationer var at få Obama ud af Det Hvide Hus. Få fjernet Obama! For vi har nu en situation, som er i færd med at komme ud af kontrol, og Obama har som præsident ansvaret for at beskytte nationen fra denne form for unødvendige konflikter. Han sagde, at hvis vi fik fjernet Obama, så har vi en chance for at løse problemet. Der er professionelle militærfolk, der er professionelle ordenshåndhævere og andre, som ved, hvordan de skal håndtere denne type situationer uden at skyde; eller kun, hvis situationen absolut kræver det, og der ikke findes andre måder at håndtere det på. Det, man må gøre, er at indkredse og isolere problemet, og man må løse det med et minimum af skade; og der findes professionelle, der ved, hvordan det gøres. Obama er ikke en af dem, og han er problemet, der må fjernes, så vi kan tage os af dette og mange andre problemer.

Hr. LaRouche sagde også, at der i tilfældet med Ferguson sandsynligvis foregår andre ting omkring dette; noget andet, som rent faktisk fremprovokerer det. Han tilføjede, at det er vigtigt at se på spørgsmålet om Obama, hvis man blot kigger på de økonomiske omstændigheder, som Obama har skabt, og som han har forværret med den politik, som Wall Street dikterer. Hvor mange mennesker er arbejdsløse på grund af Obama?

Se på den galopperende fare for en atomkrig med Rusland og Kina på grund af det, som Obama foretager sig på vegne af Det

britiske Imperium. Og alt sammen på grund af hans opførelse, hvor han skubber tingene frem til randen af katastrofen steder som Ukraine; hvilket er meget vigtigt at se på for at forstå, hvordan denne udvikling skrider frem. Så det haster med at få Obama smidt ud af præsidentembedet, sagde hr. LaRouche, og han tilføjede, at det også er vigtigt at smide den yngre Bush ud og alt, hvad han repræsenterer. Det, sagde hr. LaRouche, er en virkelig upartisk fremgangsmåde.

Hvis man ser på, hvad der er foregået i løbet af den seneste måned frem til den umiddelbart foreliggende situation; se tilbage på midtvejsvalget den 4. nov., hvor Obama blev udslettet rent politisk. Han blev rent politisk stillet for en rigsret; og inden for to dage, den 6. nov., udstedte hr. LaRouche et offentligt, internationalt krav om en slags 'Thanksgiving-massakre'[1] i Obamaregeringen. Thanksgiving var en falddato, og politikken, idéen var, at folk som Valerie Jarrett og Susan Rice og den slags folk måtte fjernes; de var inderkredsen, som kontrollerede – og blev kontrolleret af briterne – men som kontrollerede Obamas handlinger, og som forhindrede og stod i vejen for, at kompetente professionelle kunne gennemføre en politik i Amerikas interesser. Så det, hr. LaRouche krævede, var en politisk 'Thanksgiving-massakre'.

Blot få dage efter dette, den 10. og 11. nov., løb APEC-topmødet af stablen i Kina; hvor Obama deltog og faktisk var helt irrelevant for de fundamentale udviklinger, som fandt sted der. Og det drejede sig om diskussionen om, hvordan dynamikken, som BRIKS anførte, for et »Win-Win-samarbejde« om økonomi og sikkerhedsspørgsmål, diskuteredes med en stadig større del af planetens befolkning. Og det var også ved dette APEC-møde, at den kinesiske præsident Xi Jinping, på en pressekonference den 12. nov. – med en meget utilpas præsident Obama ved sin side – Xi Jinping tilbød USA at tilslutte sig denne indsats for udvikling som den, BRIKS gennemfører. Et tilbud, som hr. Larouche selvfølgelig gentagent har understreget er i USA's, og alle verdens landes, fundamentale

interesse. Men Obama ville ikke høre tale om det; hans britiske herrer ville ikke høre tale om det, og faktisk gik Wall Street Journal så vidt som til at anklage Xi Jinping for at forsøge at »overgå amerikanerne i at være amerikanere« ved at fremlægge en Marshallplan for global udvikling.

Det var altså frem til 10., 11. og 12. nov. Den 24. nov., og for kun et par dage siden, den 24. nov., fandt 'Thanksgiving-massakren', som Larouche havde krævet, ikke sted, men faktisk det modsatte. Forsvarsminister Hagel blev fjernet fra regeringen af Obama, på ordre fra den samling hekse, som omgiver ham; inklusive Jarrett og Susan Rice, og de er vel repræsentanter for selveste overheksen, Dronningen af England. Men Hagel var ude; han blev fjernet uden ceremoni, på trods af den kendsgerning, at han havde – faktisk fordi han havde repræsenteret synspunkterne hos kompetente militærtænkere, såsom generalstabscheferne, som var oprørte over og modstandere af Obamaregeringens forsøg på at få USA involveret i endnu en krig, med risiko for at føre direkte til en atomar konfrontation.

På tidspunktet, hvor dette skete – fjernelserne af Hagel – understregede hr. LaRouche, at Hagels fjernelse måtte blive et samlingspunkt for alle mentalt raske demokrater og republikanere og at gå sammen om at fjerne Obama; de må offentligt tage stilling, sagde han. Tiden er inde til at handle for nationens og hele menneskehedens skyld. Han sagde, at vi måske kun er få uger fra faren for en atomkrig på grund af den politik, som Obama gennemfører; og der er ingen anden måde at garantere, at vi kan forhindre den krig og den udslettelse, som vil blive konsekvensen, andet end at afsætte Obama fra embedet.

Under diskussioner i går understregede hr. LaRouche en meget interessant pointe om dette; og det er, at New York, i særdeleshed, tager fat i den diskussion, som Washington undviger. Og at kun New York har tilstrækkelig gennemslagskraft til at sænke det meste af Kongressen; og helt

bestemt føre an i sænkning, og en af Obama. Det han sagde, var, at det Demokratiske Parti, demokraterne er forvirrede, republikanerne fungerer ikke, og ellers er der kaos. Og derfor kontrollerer Obama stadig processen. Der er folk, der siger, at amerikanerne stadig forsvare Obama; og hr. LaRouche ønskede, at dette blev forklaret i aften. Han sagde, at det ikke er helt sandt; kunne dumme mennesker og slyngler forsvare Obama. Og det inkluderer Wall Street, selv om Wall Street er så slem og så forbryderisk, at de give ærlige tyve et dårligt ry.

Hør resten af webcastet her

[1] Referer til »Halloween Massakren«, som er navnet på den store reorganisering af præsident Gerald Fords regering den 4. nov. 1975, hvor Henry Kissinger og mange andre medlemmer af regeringen blev udskiftet.

Putin: Rusland truer ingen, men vil beskytte sin suverænitet

27. nov. 2014 – Den russiske præsident, Vladimir Putin, afholdt to møder i Sotji i denne uge, om udviklingen i det russiske militær. Kremls webside rapporterer om begge møder. I det første møde, man. 24. nov., deltog forsvarsminister Sergei Shoigu, generalstabschef Valery Gerasimov og de forskellige militærafdelingens øverste lederskab.

»Vi vil drøfte alle de forskellige aspekter, fra strategisk planlægning til den aktuelle situation med troppernes kampklarhed, fra enhver synsvinkel«, sagde Putin ved mødets begyndelse. »I kølvandet på vore tidligere møder, inklusive mødet her i Sotji i foråret, blev der lavet udkast til flere konceptuelle dokumenter i forsvarssektoren, som fastsatte målene, prioriteringerne og de væbnede styrkers fremtidige form hen over de næste 10-15 år.«

Blandt de beslutninger, der blev taget, var etableringen af en ny, strategisk enhedskommando for det arktiske område, som er klar den 1. dec., samt en gruppe af styrker for Krim. Efter Putins indledende bemærkninger aflagde Shoigu en rapport om Vostok 2014-øvelsen, som var planlagt til at være en kommando- og personaleøvelse, men udviklede sig til en snap-øvelse, efter ordre fra Putin, og involverede deltagelsen af 155.000 tropper, inkl. styrker fra infanteriet, luftvåbenet og flåden, fra Vest- og Centralmilitærdistrikterne.

Det andet møde, som blev afholdt i går, var en fortsættelse af mandagens møde.

»I løbet af de seneste år har vi fuldført udviklingen af et integreret, militært planlægningssystem, præciseret vores politik for styringen af vores militærorganisation og, i januar 2013, godkendt den Russiske Føderations Forsvarsplan«, sagde Putin. »Som jeg før har sagt, og nu gentager, så truer vi ingen, og vi har igen planer om at blive trukket ind i nogen som helst geopolitiske spil, intriger eller konflikter, uanset hvem, der måtte ønske at trække os ind i sådanne ting, og hvordan. Men samtidig har vi behov for at sikre en pålidelig beskyttelse af Ruslands suverænitet og territoriale integritet og vore allieredes sikkerhed.«

Beviser for russiske militære forberedelser inkluderer forstærkninger af tropperne på Krim – på hvilke NATO's øverstbefalende gen. Philip Breedlove reagerede meget dårligt

i Kiev i går. Fjorten Sukhoi-kampfly ankom til Belbek-flyvebasen uden for Sevastopol i går. De er de første af muligvis 24, plus 6 øvelsesfly, som vil få base der. Samtidig meddelte den russiske flåde, at marinerne udstationeret til Sortehavsflåden vil modtage moderne udstyr, inkl. våben, pansrede mandskabsvogne og lastbiler, »for at sikre stabilitet i den sydlige region«, sagde den øverstbefalende for den russiske flådes kysttropper, iflg. *Itar-Tass*

Rusland fortsætter også med moderniseringen af sine strategiske atomstyrker, med en rapport i *Itar-Tass* fra i går om, at Alexander Nevskii, den anden ubåd af Borei-klassen med strategiske, ballistiske missiler, vil gennemføre sin første testaffyring af en Bulava ballistisk missil den 30. nov.

Foto: Russisk ubåd af Borei-klassen

Fra LaRouche-bevægelsen 28. nov. 2014: Obama holder konstant foden på speederen i atomar dødskørsel med Rusland

27. nov. 2014 – Alle erfarne personer, der har deltaget i strategisk beslutningstagning på højt niveau (selv Henry Kissinger, på sin egen måde), ved, at Lyndon LaRouche har ret, når han insisterer på, at Obama leger »hvem er bange« med atomvåben (eng.: »chicken«; den leg, hvor to bilister i høj

fart kører mod hinanden på den hvide linje mellem to kørebaner – og den, der først viger fra et frontalt sammenstød, har tabt). Dette er præcist, hvad præsident John Kennedy, der handlede i modstrid med de fleste af sine rådgivere, skarpt nægtede at gøre under den cubanske missilkrise i oktober 1962.

Den tidligere officer i MI6, Alistair Crooke, skrev f.eks. den 14. nov. i sin »Weekly Comment« på sin webside, »Conflicts Forum«, at

»den erfarne kommentator af amerikansk udenrigspolitik, William Polk, som i sin tid var medlem af det tre mand store Crisis Management Team under dødvandet mellem præsident Kennedy og Krustjov under cubakrisen, advarer skarpt om, at vi har kurs mod endnu et sådant farefuldt (endda apokalyptisk) øjeblik med spændinger, der kommer op i højere gear – helt op til reel krig«.

Efter at trække linjerne i Polks argument op, konkluderer Crooke:

»Det, der er så slående ved Polks redegørelse for 'lektier, vi ikke har lært' er, at en meget erfaren russisk embedsmand netop havde fortalt os nøjagtig det samme (hvordan vi synes at gentage det samme, farlige mønster, som førte til den cubanske missilkrise).«

Den 22. november sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, der i 42 år har været diplomat, først for Sovjetunionen og dernæst for Rusland, til Rådet for Udenrigs- og Forsvarspolitik i Moskva, at

»de gik hele vejen i Ukraine og støttede ekstremister og opgav derved deres egen politik med demokratiske regimeskift. Det, der kom ud af det, var et forsøg på at lege 'hvem er bange' med Rusland, for at se, hvem der først blinker. Som tyranner siger, så ville de have Rusland til at 'tabe modet' – blive 'kylling' (jeg kan ikke finde et bedre ord for det), for at tvinge os til at sluge ydmygelsen af

russere og russisktalende indfødte i Ukraine.«

Forsvarsminister Chuck Hagels opposition, på linje med generalstabschefernes opposition, mod Obamas fremstød mod apokalypsen, var et spørgsmål, måske det vigtigste, i Obamas fyring af Hagel den 24. nov. Hagel havde

»sagt, at USA måtte finde en måde at nedtrappe spændingerne med Rusland«,

rapporterede Wall Street-avisen dagen efter. Og Kinas Forsvarsministerium roste Hagel efter dennes fyring, for at have fremmet direkte udvekslinger mellem de to landes militær, som afværgede væbnede sammenstød mellem de to nationer.

Ukraine, det angivelige påskud til, at Obama har hastekurs mod krig med Rusland, er totalt bankerot og vil være nødsaget til at indgå en aftale med Rusland for at overleve. Ukraine kan ikke gøre andet, men Det britiske Imperium, som arbejder gennem deres redskab, Barack Obama, vil ikke tillade det. Og mens hele landet glider ud i sammenbrud, har nazisterne i Kiev afskåret pensionisterne i det sydøstlige Ukraine, sammen med livsnødvendige tjenesteydelser, samtidig med, at disse livsnødvendige tjenesteydelser flimrer ustabil i hele Ukraine.

»Det, vi ser, er katastrofalt«, sagde Lyndon LaRouche. »Kendsgerningen er, at hvis de bruger tilstrækkelig magt, kan de slå næsten alle ihjel. Men bortset fra dette har de et problem. For sådan er verdenssituationen. Vi må følge dette nøje. Se, hvad vi kan finde ud af om det, for det giver ingen mening. Den blotte idé om en konflikt, som de stiller det op, giver ingen mening. Det ville kun være katastrofale forholdsregler; det er, hvad der synes at være overhængende.«

OPEC mødtes i Wien i dag og afviste krav fra medlemmet Venezuela om at skære produktionen ned for at støtte de katastrofalt lave oliepriser, sagde den saudiske olieminister.

Efter mødet faldt Brent-priserne på råolie så meget som 8,4 % i London og forøgede derved dette års fald til 35 %, iflg. *Bloomberg*. »Det er interessant, ekstremt interessant«, sagde LaRouche. »For det er ikke naturligt.« Han støttede præsident Putins erklæring i et langt interview med *Itar-Tass* den 23. nov., hvor han sagde, at saudiernes geopolitiske handlinger, hvilket betyder handlinger rettet mod Rusland og muligvis Iran, er forklaringen på en del af olieprisernes nylige styrtdyk.

»Præcis«, sagde LaRouche. »Det er briterne. Det er britisk politik, hvilket er Obamas politik.«

Når vi overvejer, hvordan vi skal standse dette vanvid, mens der endnu er tid, må vi huske, at roden til den verdensomspændende LaRouche-bevægelse af i dag ligger i LaRouches voksende indflydelse med udgangspunkt i New York City, fra Manhattan, især fra slutningen af 1950'erne og op igennem 1960'erne. Fra New York City, som det virkelige centrum for det patriotiske USA.

»Dette var, og er fortsat, en afgørende situation«, sagde LaRouche. »Man må se på sådanne ting for at kunne vurdere, hvad mulighederne virkelig er.«

Foto: Præsident Kennedy og Sovjetunionens leder Krustjov forud for Cubakrisen

---

Politisk orientering den 27.

november 2014: tilslutte os BRIKS- underskriftsindsamling// ny verdenslandbrorrapport

med formand Tom Gillesberg

Ukraine: Donetsk-republikken anmoder om FN-fredsbevarende styrke

25. nov. 2014 – Den selvudrømte Republik Donetsk anmoder FN om at sende en fredsbevarende styrke til konfliktzonen.

»Vi appellerer til det internationale samfund om at standse den humanitære katastrofe og det sociale folkemord, forårsaget af den ukrainske regerings handlinger«,

sagde Folkerepublikken Donetsk-parlamentets præsidium, Folkets Råd, i en erklæring, iflg. *Itar-Tass*.

»Vi kræver sammenkaldelse af et hastemøde i FN's Sikkerhedsråd med det formål at overveje spørgsmålet om indsættelse af en fredsbevarende styrke, der omfatter

repræsentanter fra den Russiske Føderation for at kontrollere, at de tidligere indgåede aftaler overholdes, og for at løse den humanitære og sociale situation«, lyder erklæringen.

I sidste uge sagde FN's Kontor for Menneskerettigheder i en rapport, at de gentagne krænkelser af aftalen om våbenstilstand fra 5. september havde kostet 957 mennesker livet i omgivelser, præget af totalt sammenbrud af lov og orden.

»Listen over ofre vokser fortsat«,

sagde FN's Højkommissær for Menneskerettigheder, Zeid Ra'ad al Hussein, i en erklæring fra sit kontor efter rapportens udgivelse.

»Civile, inklusive kvinder, børn, minoriteter og et udvalg af sårbare individer og grupper, lider fortsat under konsekvenserne af det politiske dødvande i Ukraine.«

FN rapporterede også, at, mellem den 18. september og den 19. november, steg antallet af personer, der flygter fra kampene, fra 275.489 til 466.829.

Foto: FN's Højkommissær for Menneskerettigheder, Zeid Ra'ad al Hussein

---

Den litauiske præsident

kalder Rusland for en terroriststat og lover militærstøtte til Ukraine

25. nov. 2014 – Den litauiske præsident Dalia Grybauskaite, som er helt med på den amerikansk-britiske kurs mod konfrontation med krig mod Rusland, rejste i går til Kiev, hvor hun lovede den ukrainske præsident Petro Porosjenko, at hendes land ville tage »enhver tilgængelig støtte« i brug for at hjælpe Ukraine militært, rapporterer *AFP*.

»Dette er en konkret demonstration af støtte i den vanskelige situation, som Ukraine befinder sig i«,

sagde Porosjenko. Under forløbet støttede Grybauskaite fuldt ud Ukraines anmodning om at tilslutte sig NATO og karakteriserede Rusland som en »terroriststat«.

»At sende soldater uden identifikationstegn, at sende våben uden identifikation og at støtte terrorister, det er terroristopførsel«,

sagde hun. Lige bortset fra, at selv NATO, som Litauen er medlem af, aldrig har været i stand til at kunne sige, at der er russiske tropper i Ukraine.

Tidligere, den 20. november, sagde Grybauskaite i et radiointerview, at Rusland udførte aggression mod Ukraine, og hun anklagede den russiske præsident Vladimir Putin for at have til hensigt

»at besætte andre regioner og drastisk reorganisere den internationale sikkerhed i verden«. Hun hævdede, at »vi står over for en situation, hvor nogle af vore naboer er i færd med at blive et terroristland«, iflg. *Russia Today*.

Ikke overraskende fremkaldte Grybauskaites kommentarer harme i

Rusland.

»I et interview med en lokal radiostation den 20. november brød den litauiske præsident Dalia Grybauskaite endnu engang ud i, hvad der er blevet hendes traditionelle uforskammede angreb mod Rusland, hvor hun denne gang gik så vidt som til, i sammenhæng med begivenhederne i Ukraine, at kalde vort land for en 'terroriststat'«, lyder en erklæring fra talsmand for det russiske Udenrigsministerium, Alexander Lukashevich, som svar. »Hun opfordrede også direkte til at yde støtte, inklusive militærhjælp, til det aktuelle regime i Ukraine og sagde, at hvis den 'russiske aggression' ikke stoppes, kunne denne 'aggression' sprede sig til hele Europa og videre endnu.«

»Grybauskaites bemærkninger overgik selv de mest ekstremistiske erklæringer fra radikale nationalister i Kiev. Hendes udtalelser er ingen hjælp, men komplicerer tværtimod kun forsøget på at finde løsninger på den ukrainske krise. De fleste landes fornuftige politikere, der ikke søger at behage dem, der befinder sig i udkanten af samfundet, men virkelig er bekymret over situationen i Ukraine og tingenes tilstand i Europa og i verden, opererer på basis af en anden – ansvarlig – tilgang til tingene.«

»Det ville være bedre, hvis den litauiske præsident trak sine Komsomol[1]-horn til sig og prøvede at komme af med sit mindreværdskompleks, forårsaget af hendes sovjetiske fortid, som tydeligvis gør hende mere hellig end Paven selv. En politikers visdom måles ikke ud fra et tvangspræget ønske om at fremprovokere konflikter og fornærme sine naboer, men ud fra personens evne til at finde konstruktive løsninger, baseret på den aktuelle situation i Ukraine. De udenlandske ledere, der i februar måned støttede det forfatningsstridige kup og nu skubber på myndighederne i Kiev, for at disse skal føre krig imod deres egne borgere, er delvist ansvarlige for den aktuelle situation i Ukraine.«

Foto: Den litauiske præsident Dalia Grybauskaitė og den ukrainske præsident Petro Porosjenko under førstnævntes besøg i Kiev.

[1] Sovjetunionens kommunistiske partis officielle ungdomsorganisation (-red.)

Den tyske forbundskansler Merkel afviser NATO-medlemskab for Ukraine

26. nov. 2014 – Den tyske forbundskansler Angela Merkels regering er foruroliget over den ukrainske præsident Petro Porosjenkos plan om at afholde en folkeafstemning over, om Ukraine skal tilslutte sig NATO, rapporterer Patrick Donahue, Arne Delfs og Ilya Arkipov i *Bloomberg News* i dag.

En unavngiven, tysk embedsmand sagde til *Bloomberg*, at ukrainsk NATO-medlemskab ikke er muligt, for så vidt angår Merkel, og en folkeafstemning blandt de ukrainske borgere ville ikke have nogen relevans, eftersom beslutninger om medlemskab tages af NATO-medlemslande, og ikke vælgere.

Frankrig modsætter sig ukrainsk medlemskab af NATO, siger artiklen. Den franske udenrigsminister Laurent Fabius sagde på *Radio FranceInter* i går: »Der har i løbet af de seneste dage været en række udtalelser fra ukrainske side, der ikke har hjulpet.« Og den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier sagde, at han »ser en samarbejdsforhold mellem Ukraine og NATO, men intet medlemskab«, i et *Spiegel Online-*

interview i denne uge, som citeres af *Bloomberg*. Merkel modsatte sig et amerikansk fremstød, der skulle sætte Ukraine på en kurs mod NATO-medlemskab i 2008.

Tyskland er bekymret for, at Porosjenkos regering ikke gør nok for at udrydde korrupsion, skriver *Bloomberg*. De citerer også en advarsel fra en anden tysk embedsmand om, at Kievs antydninger af, at de muligvis vil afskære betaling af pensioner og sociale ydelser til borgere i de separatistkontrollerede Donetsk- eller Lugansk-regioner, ville give Rusland en åbning for at intervenere.

Tysk industri er også modstandere af fremstødet for et ukrainsk NATO-medlemskab. *Bloomberg* citerede Rainer Lindner, chefen for Tysklands Østudvalg, som støtter forretningsforbindelser med Rusland, for at sige, at Porosjenkos fremstød mod NATO vil forværre russiske relationer med Ukraine.

USA: General Martin Dempsey lovpriser Chuck Hagel for at have »En soldats hjerte«

26. nov. 2014 – Formanden for generalstabscheferne, gen. Martin Dempsey, udlagde på sin Facebook-side et stærkt forsvar for Chuck Hagel, som står i stærk kontrast til den lurvede behandling, der blev Hagel til del fra præsident Obama. Dempsey skrev:

»Generalstabscheferne og jeg har været stolte over at tjene under forsvarsminister Hagel. Han ledte militæret på et særlig vanskeligt tidspunkt i vores historie. Han satte en

kurs for mange blivende reformer. Han udfordrede os hver dag med at tilpasse os og forny os i skiftende tider.

Forsvarsminister Hagel havde en soldats hjerte med i sit daglige arbejde. Han nærede dyb omsorg for vore unge mænd og kvinder i uniform, og de fandt ingen bedre forsvarer. Hans indsigt i militærtjenestens natur var både sjælden og velkommen.

Det har gjort mig større at have tjent under ham, og jeg vil savne hans lederskab.«

Foto: General Martin Dempsey

Fra LaRouche-bevægelsen 27. nov. 2014: Bag fyringen af Hagel; Dump Obama, før han starter Tredje Verdenskrig

I dag identificerede Lyndon Larouche fyringen af forsvarsminister Chuck Hagel som samlingspunktet for alle mentalt sunde demokrater og republikanere til at rejse sig og kræve, at præsident Obama omgående fjernes fra embedet ved en rigsretssag, eller ved at træde tilbage, eller ved påberåbelse af det 25. tillæg til Forfatningen.

»Det er på tide, at autentiske stemmer kræver Obamas fjernelse«, uddybede LaRouche. »Vi er måske kun få uger fra en atomkrig, og der er ingen anden måde, hvorpå vi kan

sikre, at vi forhindrer udslettelse«. LaRouche tilføjede, at »europæere, som den tyske forbundskansler Angela Merkel, bidrager yderligere til den alvorlige og eskalerende krigsfare ved deres fejhed.«

LaRouche bemærkede, at der er ledende offentlige embedsmænd, der har været igennem et helvede ved at tjene under Obamas præsidentskab, og som nu må skubbe alle betragtninger til side og offentligt tage et standpunkt mod Det Hvide Hus.

»Leon Panetta, gen, James Jones, Robert Gates og Hillary Clinton er alle sammen klar over, hvad jeg taler om«, tilføjede LaRouche. »Tiden er nu kommet til at handle for nationens og hele menneskehedens skyld.«

Chuck Hagels forbrydelse var, at han tilsluttede sig formanden for generalstabscheferne, gen. Martin Dempseys, og andre militærlederes krav om, at Det Hvide Hus standser deres amatøragtige styring, hvor inderkredsen styrer alle detaljer uden indblanding, af krigene mod Irak, Syrien og Afghanistan, og at der blev udarbejdet en nøje, diplomatisk plan til at afslutte den syriske borgerkrig. Efter at Hagel, i slutningen af oktober, sendte et vredt, to-siders memo til den nationale sikkerhedsrådgiver, Susan Rice, hvor han uddybede disse bekymrende spørgsmål, besluttede Obama – på trods af den politiske afsættelse – impeachment – som var resultatet af det amerikanske midtvejsvalg den 4. nov. – at fyre Hagel og placere præievognene i en rundkreds omkring sit Hvide Hus-team af sykofanter.

Højtplacerede kilder i Pentagon har desuden bekræftet, at vreden og frygten i Pentagon går ud på, at Obamas »hvem kan pisse højst«-konkurrence med den russiske præsident Vladimir Putin har skabt forudsætningerne for, at en atomkrig bryder ud. Generalstabscheferne og relaterede militærkredse er dybt bekymrede over, at Obamas opførsel alvorligt har skadet de mangeårige, direkte kanaler mellem Washington og Moskva mellem de to landes militær, som har til formål at forhindre krig, og

at vi kunne befinde os på randen af et strategisk opgør, der når som helst kan føre til en udslettelseskrig.

Hagels fyring burde være et opråb til handling. Med mindre der nu kommer en modreaktion – med krav om Obamas afsættelse – kan konsekvenserne blive dødbringende og uafvendelige.

I et yderligere tiltag, der viser, at han er totalt dedikeret den totale ødelæggelse af USA, godkendte præsident Obama i dag miljøbeskyttelsesforordninger til en bundgrænse for ozonudslip ('drivhusgas'), som det iflg. den Nationale Sammenslutning af Producenter vil koste amerikansk industri 270 mia. dollar at implementere!

Der er ved at vise sig tegn på et tøvende brud med Obamas galskab – for en stor dels vedkommende centreret omkring Obamas slaviske forsvar af Wall Street, City of London og Chicagos Varebørs. Senator Chuck Schumer har offentligt kritiseret Obama for at bortødsle sit oprindelige mandat og sin kontrol, i 2010, over begge kongressens huse. I stedet for at tage sig af det amerikanske folks virkelige, desperate, økonomiske behov på et tidspunkt, hvor han havde klart flertal i kongressen, fokuserede han kun på den forhadte Obamacare. Schumers angreb er stærkt forsinket, men signalerer, at et brud er ved at vokse frem.

Sidste fredag angreb senator Sherrod Brown, med tilslutning fra senator Elizabeth Warren, New Yorks Federal Reserve for at beskytte Wall Streets for-store-til-at-lade-gå-fallit-banker. Det var en direkte konfrontation med William Dudley, Tim Geithners efterfølger som præsident for New York Fed. Dudley var ansat i JP Morgan i 1984 og ledede arbejdsgruppen, der udtænkte planen for at fjerne Glass/Steagall. Han fortsatte i Goldman Sachs.

Dagen før havde senator Carl Levin udsendt en 400-siders rapport ved en senatshøring, som afslørede Wall Street-bankernes manipulering med markedet for råvarefutures ved at

hamstre og drive priserne op.

Disse baby-skridt må blive til en fuldt udviklet revolte. Med fyringen af Chuck Hagel har præsident Obama, Susan Rice, Valerie Jarret, Denis McDonough og resten af teamet i Det Hvide Hus lagt kortene på bordet. De satser på topstyret diktatur og krig. De må standses, mens der endnu er tid.

Den amerikanske hær vil have flere tropper og tanks i Østeuropa

25. nov. 2014 – Den amerikanske hær vil have flere tanks og Bradley-kampvogne i Polen og De baltiske Stater. Generalløjtnant Ben Hodges, øverstbefalende for den amerikanske hær i Europa, sagde til reportere ved Pentagon, via video-telefonkonference fra Litauen i går, hvad han også havde sagt til Reuters dagen før, nemlig, at de amerikanske tropperotationer gennem disse lande vil fortsætte i 2015 og muligvis ind i 2016. Hodges sagde, at han anbefalede, at man flyttede et tungt brigadeforband med dets tanks og Bradley-kampvogne til enten Rumænien, Polen eller et andet land i Baltikum. Forsvars- og Udenrigsministeriet, såvel som NATO-lande, diskuterer nu stedet. Sagde han.

»Der vil være amerikanske troppetilstedeværelse her i Litauen, så vel som i Estland og Letland og Polen, lige så længe, som det er nødvendigt for at afskrække russisk aggression«,

sagde Hodges. Han sagde, at planen går ud på at placere udstyr på op til 100 tanks og andre køretøjer på forhånd, som de

roterende enheder kan trække på. I øjeblikket har hæren en pansret bataljon i Tyskland og ønsker nu at tilføje to yderligere bataljoner, muligvis i Østeuropa, sagde han. Præcis, hvordan de ville blive placeret er endnu ikke afgjort, men Hodges skal have insisteret på, at der ikke ville blive tale om en permanent udstationering af amerikanske tropper i Østeuropa.

**Fra LaRouche-bevægelsen 26.
nov. 2014:**

**I 50 år har vi aldrig været
nærmere en økonomisk
renæssance
– og aldrig nærmere en
atomkrig**

LaRouchePAC og EIR er i gang med en gennemgribende mobilisering for den »detaljerede plan for menneskehedens fremskridt over de næste 50-100 år«, EIR's Specialrapport med titlen: »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Denne løsning kan vække enhver tænkende borger til at se både den politik, nationer kan og må føre for at få en ny, økonomisk renæssance, og den eksistentielle trussel, de står overfor.

En katastrofal konfrontationskurs med krig med Rusland og Kina forfølges af Londons finansielle imperialister og deres devaluerede aktiv, præsident Barack Obamas Hvide Hus.

Du tror, det ikke vil ske? Den 24. nov. stemte tre nationer i FN imod en russisk resolution, der fordømte forherligelse eller genoplivelse af nazisme. Disse tre nationer var USA, Ukraine og Canada – for, hævdede de tre, russerne, der mistede 20 millioner mennesker i kampen mod nazi-regimet, »mente det ikke«. Feje europæiske nationer under Londons EU-tommel »afstod« fra at stemme, og blev fordømt for det af Israels ambassadør. Men USA nægtede at modsætte sig genoplivelsen af nazisme i Europa – faktisk støttede de denne genoplivelse i Ukraine – med en politik, hvor de provokerer og modarbejder Putins Rusland på enhver tænkelig måde.

Den verdenskrig, som de truer med, behøver ikke finde sted. Det er muligt for det amerikanske civilsamfund at omforme historien; det har det gjort før.

Men frem til i dag har USA's befolkning intet gjort for deres egen skæbne. Deres repræsentanter ejes totalt af kampagnepenge fra Wall Street. De ser til, mens disse repræsentanter udfører handlinger, og undlader at udføre andre, som støt og roligt forarmer dem, og er vanærende for De forenede Stater.

Lyndon og Helga Zepp-LaRouche har den idé, at det er muligt at »vinde nationens sjæl ved at genskabe den«. Det vil kræve, at man forener de bedre engle i Amerika omkring et formål, der er bestemt til at være nationens historie, og dens få, virkeligt store præsidenter, der ofte blev myrdet, som det skete med JFK for 50 år siden, værdigt. Dette formål er en hengivenhed over for menneskehedens bedre, højere fremtid.

Dynamikken med BRIKS-nationernes alliance – der forfølger hver enkelt nations hurtige, økonomiske vækst, inklusive USA og de europæiske lande, med bestræbelserne på at opnå nye præstationer i rummet, med de fremskudte, videnskabelige grænser, med fusionskraft – er et sådant planlagt formål, hvis USA tilslutter sig.

Det betyder, at amerikanske borgere bogstavelig talt løfter

deres nation ud af et kredsløb, der fører til en potentiel atomkrig og civilisationens ødelæggelse, og op i et andet kredsløb, hvis formål er, at nationerne handler til fordel for fremskridt.

Som Lyndon LaRouche på det seneste så ofte har bemærket, så har den eksplosive reaktion på LaRouchePAC's og Schiller Instituttets organisering i New York City vist, at dette er muligt. Et eksempel var i sidste uge, da 175 faktiske og potentielle ledere kom sammen for at »ære JFK's og 11. september-ofrenes minde ved at genoplive Amerikas sjæl«. New York har, siger LaRouche, ofte optrådt som »nationens sjæl«. Som en smeltedigel for fremtidigt fremskridt er New York på enestående vis åben for en ny dynamisk kraft i verden – BRIKS-dynamikken.

Det er derfor flagskibet for at samle et nationalt lederskab for dette planlagte formål. EIR's internationale række af offentlige møder om Den Nye Silkevejsrapport har dette planlagte formål. Det alternativ, vi konfronteres med, er ikke en politik; det er krig.

Talerør for Det britiske Imperium: Regimeskift i Rusland gennem økonomisk krigsførelse

24. nov. 2014 – Forsiden af denne uges *The Economist*, talerør for City of London, viser en bjørn, der bløder i sneen, med titlen »Ruslands sårede økonomi«. Bakket op af tre siders dybdegående profilering af svage steder i den russiske økonomi

tjener lederartiklen til at bekræfte udenrigsminister Sergei Lavrovs anklage om, at formålet med Vestens økonomiske sanktioner imod Rusland er at frembringe »regimeskift«. *The Economist*, der taler for en transatlantisk finanssektor, som selv er bankerot, erklærer, at Rusland er »tættere på en krise, end Vesten og Vladimir Putin er klar over«.

Listen over landets sårbare punkter inkluderer afhængigheden af olieeksporten, hvor olieprisen nu ligger 10 til 20 dollars under den pris, som Moskva havde regnet med; rublens kollaps på 23 %, som bringer en potentiel inflation af forbrugerpriserne med sig, på trods af indsatsen for en statsstøtte til nationalt producerede frem for importerede varer; og de russiske selskabers, både statsejede og private selskabers, udenlandsgæld, som nu ligger på over 500 milliarder dollar, og med 130 milliarder dollar, der forfalder til betaling inden udgangen af 2015. *The Economist* foreslår måder, hvorpå den »internationale finansverden« kan udnytte hver af disse svagheder for at bryde de »russiske forsvar«. I en fortsættelse af sin propagandakampagne i de seneste uger om sårbare områder inden for BRIKS, foreslår *The Economist*, at hvis russiske selskaber går i betalingsstandsning, bliver Brasilien den næste, der lider.

»Når økonomier befinder sig på en kurs, der ikke er bæredygtig«, reciterer lederartiklen, »agerer den internationale finansverden ofte som en spol-frem-tast og skubber lande ud over kanten hurtigere, end politikere eller investorer forventer ... «

En af støtteartiklerne foregiver at finde en russisk »svaghed« i den kendsgerning, at 170 milliarder dollar af landets reserver og hensættelser til en »regnvejrsdag« ligger i den russiske Nationale Investeringsfond (NWF) og Reservefonden, og NWF har delvis været helliget investeringer i infrastruktur og vil derfor ikke stå til rådighed for bailouts (statslige redningspakker til bankerne, *-red.*)!

The Economist's internationale redaktør, Ed Lucas, er en notorisk angriber af Putin og forfatter til bøger, der omhandler behovet for at bringe Putin til fald, og han er også berømt for sin ytring fra 2008, »Jeg hader det Westfalske system« med suveræne nationalstater. Lucas brugte personligt sin Twitter feed sidste december til at udblæse udviklingen i Ukraine med Maidan-kuppet, men udlagde en falsk rapport om, at Victor Janukovitj havde lovet at tilslutte landet den Eurasiske Toldunion som fuldgyldigt medlem.

I dag blev spørgsmål om økonomi debatteret i det Russiske Føderationsråd, som et af en række møder på højeste plan om den økonomiske politik, forud for Putins Tale til den Føderale Forsamling (om statens tilstand, -red.) den 4. december. Der går rygter om ændringer i regeringen og / eller politikken. En af talerne var akademimedlem Sergei Glazyev, rådgiver til Putin om eurasisk integration, som sagde, at Rusland i år vil miste 11 billioner rubel (omkring 250 mia. dollar) gennem kapitalflugt og valutaspekulation. Han kom med en hård anklage mod Centralbanken for at udsulte den russiske realøkonomi for kredit og krævede øget finansiering af udviklingsinstitutioner (såsom Udviklingsbanken, den Direkte Russiske Investeringsfond, og andre), en høj skat på »tvivlsomme« kapitalbevægelser over grænsen, samt at man nu endelig gennemførte en seriøs 'deoffshoreization'. Rusland har 500 milliarder dollar parkeret i skattely i udlandet, sagde Glazyev og tilføjede,

»Disse udenlandske skattely befinder sig under britisk jurisdiktion, så de kan når som helst blive afskåret fra vores finanssystem af sanktioner.«

Foto: Den russiske præsident Vladimir Putin og hans rådgiver, Sergei Glazyev, økonom, medlem af det Russiske Videnskabsakademi

---

Tyskland: Med fornuften fraværende kommer monstre frem i tysk-russiske relationer

22. nov. 2014 – Med opbakning i den ondsksfulde heksejagt i de etablerede medier i Tyskland imod kritikere af den anti-russiske konfrontationspolitik, stikker hjerneløse individer som Andreas Schockenhoff fra Den Kristelig-Demokratiske Union (CDU) hovedet frem for at forgifte debatten endnu mere. Schockenhoff, berygtet for sine lange, kritiske, anti-russiske udfald, der inkluderer hans stillingtagen til fordel for »Pussy Riot« imod Putin, angreb især formanden for Tysk-russisk Forum, Matthias Platzeck, pga. dennes angivelige krav om diplomatisk anerkendelse af Krims forening med Rusland – som iflg. Schockenhoff diskvalificerer Platzeck til Forummet.

Bortset fra den kendsgerning, at Platzeck aldrig har sagt dette, men opfordrede til, at der afholdtes en ny folkeafstemning, så Krims befolkning selv kunne afgøre spørgsmålet, så er diskvalifikationen klart på Schockenhoffs side, og skulle det lykkes ham, med forbundskansler Angela Merkels støtte, at erstatte Platzeck i Forummet, kan Rusland lige så godt indføre embargo mod denne organisation for ikke længere at være til nogen nytte. Schockenhoff angreb også Lothar de Maizière, den tyske med-formand for St. Petersborg-dialogen. Det, der er slemt, er, at Platzeck også kom under angreb fra sine egne Socialdemokrater.

Uheldigvis var Forummet og Dialogen allerede for en stor del blevet undergravet længe forinden, med aspekter om

»civilsamfundet«, der dominerede de interne møder og offentlige samlinger i løbet af de seneste par år. Det eneste, fornuftige aspekt, som er blevet tilbage, har været Råmaterialeforummet som en underafdeling af St. Petersburg Dialogen, og hvor interesserne i industrien, som har gode forbindelser med Rusland, dominerer.

Foto: Matthias Platzeck, formand for Tysk-russisk Forum

USA: Obama fyrer Hagel i et vredesanfald

24. nov. 2014 – Præsident Obama fyrede forsvarsminister Chuck Hagel i dag i noget, som en intern kilde beskrev som et »vredesanfald«, som en gengældelse fra det Hvis Hus' inderste kreds over Hagels modstand – som i virkeligheden var militærets modstand – mod de akademikere, der tror de kan omforme verden ved hjælp af regimeskift og militær intervention i overensstemmelse med deres utopiske visioner om promovning af demokrati.

Hagel har sagt, at han bliver indtil hans efterfølger er blevet bekræftet. En kort optræden af Obama og Hagel i morges kastede ikke lys over de politiske uoverensstemmelser bag det, som næsten universelt ses som en fyreseddel, på trods af Hagels indgivelse af sin afskedsbegæring.

New York Times, som var de første til at komme med nyheden i morges, rapporterede, at Hagel blev tvunget til at gå af »i erkendelse af, at truslen fra Islamisk Stat ville kræve andre færdigheder end dem, som hr. Hagel blev indsat for at udøve«.

Der er imidlertid bevis, endda offentligt, for, at Hagels uenighed med det Hvide Hus' politik over for Syrien stikker dybere end som så, især synligt i det memo, som Hagel sendte til det Hvide Hus' nationale sikkerhedsrådgiver, Susan Rice, i midten af oktober, og som blev lækket til *New York Times* i slutningen af måneden. Ifølge *NYT* advarede Hagel i memoet om, at »regeringens politik over for Syrien var i færd med at gå op i sømmene pga. dens mangel på klarhed over hensigterne mht. præsident Bashar al-Assad.«

Hagel gav ikke blot udtryk for sine egne bekymringer, men også militærets, en institution, som altid har stået ham nær lige fra hans dage som holdleder i Vietnam. Han fungerede således som en kanal for disse bekymringer til det Hvide Hus, og han tillod formanden for generalstabscheferne, gen. Martin Dempsey, at give udtryk for mange af disse bekymringer i offentlige forsamlinger, inklusive på en konference i Washington i sidste uge, hvor han (Dempsey) påpegede, at hans mission i Syrien, i øjeblikket, ikke er at vælte Assad-regimet, men derimod at bekæmpe ISIS.

Andre medier har bemærket, at Hagel altid har haft et problem med Obamas inderkreds, som havde til hensigt at styre alle detaljer med overdreven kontrol ('micromanagement').

**Fra LaRouche-bevægelsen 25.
nov. 2014:
Londons 'flugt fremad' ind i**

krig med Rusland

– ‘Manhattan-projektet’ er nøglen til overlevelse

24. nov. 2014 – I sin indledning til LaRouchePAC Politiske Komites diskussion i dag bemærkede Lyndon LaRouche, at verden befinder sig på randen af skræmmende begivenheder, med én global magt, der søger en konfrontation med krig, og en anden, der mobiliserer for at forsvare sig mod denne trussel. Den faktor, der vil afgøre, hvilken vej denne konfrontation går, er USA – hvis præsidentskab nu kontrolleres af krigspartiet.

Denne kontrol er skrøbelig, idet en stor del af den amerikanske befolkning og det amerikanske lederskab ser en sindssyg præsident, der fører nationen mod ødelæggelse. Spørgsmålet er, om denne opposition kan bringe det positive alternativ til en atomar konfrontation frem til en position, hvor det har tilstrækkelig magt, i tide.

Nøglen til at mobilisere denne opposition, som LaRouche grundigt diskutererede ved samme begivenhed i den Politiske Komite, er LaRouche-bevægelsens »Manhattan Projekt«. Han udtrykte det således:

»Det, der foregår på Manhattan og i vores organisering på Manhattan, som nu har stået på i flere uger, er typisk for den måde, hvorpå den amerikanske befolkning kan komme fri af det mudder, som de fleste af dem sidder fast i ...«

»Jeg mener, at det, vi skal gøre, er at tage erfaringen fra New York City sådan, som vi har oplevet det på det seneste, som en slags eksperimentel operation og blive klar over, at det er et eksempel på, hvad vi må gøre med hensyn til de ting, vi diskuterer her, for at definere konceptet for, hvordan vi kan bruge USA's økonomi, de virkelige fakta, for at indse ... hvad det er for skridt, vi tager, og i hvilken

retning, for radikalt at ændre det her, så det gamle, slidsomme arbejde og den gamle degenererede tilstand, osv., ikke længere kontrollerer os. For vi befinder os på randen – hvis vi bare ligesom fortsætter, bare glider med og lader strømmen føre os – så vil vi alle sammen være temmelig døde! Civilisationen vil dø ... «

»Uden at bruge Manhattan-faktoren, New York City-området, og bruge det til at sige, ja, det {er} og {var} centrum i USA mht. politik i USA's historie. Der var andre vigtige steder. Men uden Manhattan var der ikke noget, der holdt dem sammen. Og det var tilfældet, lige fra vores mest berømte statsmand, Alexander Hamilton.«

»Hamilton, ja – Hamilton var fra New York. Derfor Manhattan. Og han var et stort menneske, og han blev skudt, fordi han var god, hvilket var en af de ting, der skete dengang, da vi havde briterne rendende rundt.«

»Så jeg mener, at dette er det spørgsmål, som vi må lægge vægt på og fokusere på, for det er den eneste måde – ved at tage et samlet overblik over USA's natur (karakter), og USA's forhold til verdens nationer – det er den eneste måde, hvorpå vi kan redde USA, og redde civilisationen. Og New York er et fremragende eksempel til denne kampagne, for her får man genklang og respons, en genklang hos vigtige personer, som man ikke får nogen andre steder.«

Det Britiske Imperium, i form af den mangeårige anti-amerikanske Londonavis, *The Economist*, gik i spidsen for den internationale krigsfraktion i dag med en forsidehistorie om at ødelægge Rusland og Vladimir Putin ved hjælp af økonomisk krigsførelse. Denne økonomiske »analyses« klare hensigt er at vise, at Vesten kan fremkalde »regimeskift« i Rusland, nøjagtig sådan, som det russiske lederskab har hævdet var hensigten. Blandt de elementer, der nævnes, er ikke blot de økonomiske sanktioner – som kunne øges – men også den bevidste frembringelse af et kollaps i olieprisen, som det

olieeksporterende Rusland er afhængig af.

I mellemtiden bevæger London-marionetter i Europa og USA sig også ind i en farlig optrapning. Det tyske dagblad *Der Tagesspiegel* forkynder idéen om at »eksportere Maidan« til Rusland – som vi nærmer os årsdagen for den »farvede revolution« imod Ukraine. Samtidig tager Merkelregeringen skridt til at udrense ikke alene regeringen, men også private Øst-Vest-industriselskaber, for alle personer, der søger at bevare økonomiske forbindelser med Rusland. Hvis det lykkes, vil det fjerne en afgørende kraft til krigens forhindring.

Pro-krigsmanien synes at være den sandsynlige baggrund for Barack Obamas fjernelse af den amerikanske forsvarsminister Chuck Hagel. Som tidligere embedsmand i DIA (Defense Intelligence Agency) Pat Lang, der har en blog, som ofte fungerer som medie for det uniformerede militær, skriver i dag: »Så er Hagel ude. Han er den åbenlyse taber i kampen mellem det militære lederskab og Childrens Crusaders[1] i det Hvide Hus og i Forsvarsministeriet. Militæret ønsker klarere definerede mål omkring hele kontinentet med islamisk kultur, og 'ungerne' ønsker at køre udenrigspolitikken på baggrund af det bras, de skriver med markers på white-board-tavler på deres seminarer.«

Lang refererer til de britiske, utopiske harpy'er[2], såsom Susan Rice, Valerie Jarrett og Samantha Power, som er totalt for regimeskift på globalt plan – og således driver verden frem mod Tredje Verdenskrig.

Det er hidtil lykkedes Rusland og Kina, med massiv global opbakning, ikke at falde i nogen af de provokationsfælder, som er sat op for dem. I en samordnet indsats er det lykkedes dem at forhindre forhandlingerne om Irans atomprogram i at blive en total fiasko – og forhandlingerne blev i dag udskudt yderligere seks måneder. De har også stædigt gjort fremstød for deres alternativ til disse geopolitiske spil – med tilbud om økonomisk samarbejde til alle, der vil lytte, selv til dem

i krigsmager-lejren.

Men i takt med, at imperiekræfterne optrapper provokationerne, bliver situationen mere og mere farlig. Den eneste, mentalt sunde og raske respons er pro-aktiv: at søge at etablere en bevægelse for samarbejde med BRIKS, som vil feje krigsgalningene, som Obama, til side og skabe et fredspotentiale. Det er den opgave, som LaRouche-bevægelsen, med sin række af begivenheder, som de seneste begivenheder af denne art på Manhattan, som eksempel, har påtaget sig at gennemføre i den umiddelbare fremtid.

*Foto: LaRouche-bevægelsens gadeorganisering i USA den 3. nov.
– 'Manhattan-projektet'*

[1] I amerikansk historie, et navn, man gav til en march over flere dage i maj måned 1963 med hundreder af skoleelever i Birmingham, Alabama, under den amerikanske borgerrettighedsbevægelses kampagne i Birmingham.

Rent historisk er det navnet på et katastrofalt, europæisk kristent korstog for at tvinge muslimer ud af Det hellige Land, som sagdes at have fundet sted i året 1212.

[2] I græsk mytologi er en harpy en kvindelig, vinget dødsånd (halvt ørn halvt kvinde).

Amerikansk-russisk samarbejde

om rumstation burde være modellen for internationale relationer, siger kosmonaut

23. nov. 2014 – Kosmonaut Oleg Artemyev, der tilbragte 169 dage på den internationale rumstation fra marts til og med september måned i år, kom med nogle højst usædvanlige, politiske kommentarer til Russia Today i går, mens et nyt mandskab gjorde sig klar til at tage af sted på missionen.

»Både Rusland og USA har de tekniske kapaciteter [til at komme ud i rummet], men der er ingen forståelse for, at vi har brug for dette. Det er selvfølgelig lettere at starte en krig og pumpe en masse penge ind i den, end det er at investere i rumfartsindustrien«, sagde han. »Rummet forener os alle«, sagde han og sagde, at der er behov for »flere rumprojekter, som kunne få folk til at forstå, at der ikke er behov for konfrontation«. Han forklarede, at han »boede i den amerikanske afdeling [af rumstationen]« sammen med amerikanske, europæiske og japanske medlemmer af mandskabet, »og det viser sig, at fred og familieværdier er af primær betydning for os alle«.

Det er meget sjældent, at en aktiv astronaut eller kosmonaut kommer med kommentarer om politiske spørgsmål. Det overlades som regel til pensionerede rumpiloter (ligesom det også er tilfældet med militærpersoner, der er pensionerede versus i aktiv tjeneste).

Mandskab om bord på rumstationen, som altid omfatter både amerikanske astronauter og russiske kosmonauter, og endvidere medlemmer fra de andre partnere (Europa, Japan og Canada), har ikke før talt direkte om spændingerne med Rusland eller

sanktionerne, men har understreget, hvordan deres udforskning af rummet ikke bestemmes af nationale grænser eller mandskabsmedlemmernes særlige borgerskab, men er universel.

[Videoindslag fra Russia Today](#)

[Den danske astronaut Andreas Mogensen viser rundt i sit rumhjem](#)